

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение за изпълнение С(2016) 5644 на Комисията от 7 септември 2016 година за издаване на разрешение за някои видове употреба на веществата оловен сулфохромат жълт и оловен хроматмолибдатсулфат червен съгласно Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (обжалваното решение), и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първо основание: Комисията е превишила изпълнителните си правомощия по член 291, параграф 2 ДФЕС и Регламент (ЕО) № 1907/2006.
 - Комисията е превишила изпълнителните си правомощия, като се е произнесла в нарушение на член 55 и член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 и е издала исканото разрешение, без да са изпълнени предвидените в Регламента условия за това и в противоречие с целта на Регламента.
 - Комисията се е произнесла в нарушение на член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006, като е издала разрешение, без да извърши своя преценка на условията за издаване на разрешението съгласно този член и без надлежно да проучи дали са изпълнени предвидените в този член условия за издаване на разрешение.
 - Освен това Комисията се е произнесла в нарушение на член 55 от Регламент № 1907/2006, като е издала разрешението в противоречие с целта на разрешителния режим, и по-конкретно целта за гарантиране на безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар и постепенната замяна на веществата, пораждащи сериозно безпокойство, с подходящи алтернативни вещества или технологии, когато това е икономически и технически надеждно.
2. Второ основание: Комисията е действала въз основа на явно неправилна преценка и при неправилно прилагане на закона.
 - Тук се изтъкват същите обстоятелства като изложените във връзка с първото основание. Допуснатите от Комисията и описани по-горе нарушения на член 55 и член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 всъщност означават, че Комисията е приела обжалваното решение въз основа на явно неправилна преценка и при неправилно прилагане на закона.
3. Трето основание: Комисията не е спазила принципа на превантивността и не е изпълнила задължението си за мотивиране.
 - Комисията не е спазила принципа на превантивността, като е издала разрешение, без да извърши своя преценка на условията за това по член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 и без надлежно да проучи дали са изпълнени предвидените в този член условия за издаване на разрешение.
 - При всички случаи Комисията не е изпълнила задължението си за мотивиране съгласно член 296 ДФЕС, член 130 от Регламент № 1907/2006 и принципа на добра администрация, тъй като от обжалваното решение не става ясно как Комисията е преценила дали са изпълнени условията за издаване на разрешение, предвидени в член 60, параграф 4 от Регламента.

Иск, предявен на 30 ноември 2016 г. — ВР/Агенция на Европейския съюз за основните права

(Дело Т-838/16)

(2017/С 038/51)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: ВР (Виена, Австрия) (представител: E. Lazar, lawyer)

Отговорник: Агенция на Европейския съюз за основните права (FRA)

Искания на ищеца

Ищецът иска от Общия съд:

- да осъди ответника да заплати имуществените и неимуществените вреди, претърпени от ищеца в резултат от злоупотребата и изтичането на неговите/нейните лични данни и от други нередности, допуснати при обработването от страна на ответника на исканията на ищеца за достъп до документи на основание Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията, както и на исканията по член 13 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета 45/2001 относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни;
- да осъди ответни да заплати обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, претърпени от ищеца в резултат от нарушенията на редица норми, които предоставят права на частноправните субекти;
- да осъди ответника да заплати обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, претърпени от ищеца поради неправомерните действия на ответника при изпълнението на решението на Общия съд по дело T-658/13P;
- да осъди ответника да заплати обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди;
- да осъди ответника да заплати обезщетение за имуществените вреди;
- да осъди ответника да възстанови на ищеца платените от него съдебни разноски за правни консултации в досъдебната фаза;
- да осъди ответника да заплати лихви за забава върху евентуално присъдената сума;
- да осъди ответника да заплати всички разноски, дори и при отхвърляне на иска.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищецът излага две основания.

1. Първото основание — нарушение на норми, които предоставят права на частноправните субекти, включително, но не само, нарушение на правилата за защита на личните данни, предвидени в член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 във връзка с член 4, параграф 4 от същия регламент и правилата за прилагане на Регламент 1049/2001, нарушение на член 8 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКЧП), нарушение на правилата за защита на личните данни, предвидени в различни разпоредби на Регламент № 45/2001 и в правилата за прилагане на Регламент 45/2001, и неизпълнение на задължението за полагане на дължимата грижа.
2. Второто основание — нарушение на задължението за поверителност, довело до изтичане на лични данни на ищеца и оповестяването им на трети лица и на пресата, както и твърдяна злоупотреба с власт и явна и сериозна липса на полагане на дължима грижа при обработването на личните данни на ищеца.

Жалба, подадена на 30 ноември 2016 г. — Repower/EUIPO — repowermap (REPOWER)

(Дело T-842/16)

(2017/C 038/52)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Repower AG (Брузио, Швейцария) (представители: R. Kunz-Hallstein и H. Kunz-Hallstein, Rechtsanwälte)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: repowermap.org (Берн, Швейцария)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: международна регистрация на марката „REPOWER“, посочваща Европейския съюз — регистрация № 1 020 351 с посочване на Европейския съюз